

Αντίδραση του Μητρ. Κυθήρων για την Ουκρανική αυτοκεφαλία

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κυθήρων και Αντικυθήρων](#)

Για το ζήτημα της απόφασης της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος να αναγνωρίσει το δικαίωμα του Οικουμενικού Πατριάρχη για την χορήγηση του αυτοκεφάλου στην Εκκλησία της Ουκρανίας, τοποθετήθηκε με δηλώσεις του στον ιστότοπο της Ιεράς Μητροπόλεως ο Σεβ. Μητροπολίτης Κυθήρων κ. Σεραφείμ.

Διαβάστε αναλυτικά:

Άπό τό απόγευμα τῆς ἴδιας ἡμέρας τῆς Ἑκτακτης αὐτῆς Συνεδριάσεως τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἑλλαδικῆς μας Ἐκκλησίας καί μέχρι τοῦ μεσονυκτίου, ἀλλά καί ἕως σήμερα δέχθηκα καί δέχομαι τηλεφωνικές καί προσωπικές ἐπικοινωνίες ἐκ μέρους Κληρικῶν, Μοναχῶν καί Λαϊκῶν, καί ἐνίων δημοσιογράφων, γιά τά γενόμενα στήν κρίσιμη αὐτή Συνεδρία. Περί τό μεσονύκτιο μάλιστα τῆς πρώτης ἡμέρας (τοῦ Σαββάτου) ἔλαβα τηλεφώνημα ἀπό τήν Ἀμερική, ἀπό τόν γνωστό καί ἀπό ἄλλη φορά δημοσιογράφο κ. Ἀλέξανδρο Στεφανόπουλο, ὁ ὁποῖος, τελῶν ἐν ταραχῇ μετά ἀπό τίς εἰδήσεις τῆς ραγδαίας ἀνακηρύξεως τῆς «Αὐτοκεφαλίας» τῆς Οὐκρανίας ἐζήτησε νά ἐνημερωθῇ σχετικά καί ἠθέλησε νά μέ συνδέση στή συνέχεια μέ ἕνα

ρωσικό κανάλι για σχετική ενημέρωσι.

Δέν δέχθηκα εκείνη τήν ώρα νά δώσω συνεντεύξεις για τό Ούκρανικό «Αύτοκέφαλο», ένῳ ἦταν πολύ ἀνήσυχοι ἀπό τίς εἰδήσεις, πού εἶχαν κυκλοφορήσει, ἀλλά τούς ὑποσχέθηκα ὅτι **ἐπανερχόμενος εἰς τήν ἔδραν μου θά ἔδινά τίς ἀπαραίτητες γιά τό θέμα αὐτό ἐξηγήσεις, σχετικά μέ τήν ἀνακοίνωσι τοῦ Δελτίου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς ἡμέρας ἐκείνης καί τήν συνέντευξι τοῦ ἀρχαιότερου τῆς Ἐπιτροπῆς Τύπου Σεβ. Μητροπολίτου Ναυπάκτου κ.Ἱεροθέου γιά τό οὐκρανικό (12-10-2019).**

Θεωρῶ ὅτι ὠρισμένες πληροφορίες δέν ἀπεδόθησαν ἐπακριβῶς ὡς εἶχαν, γι' αὐτό καί ἡ ἀναμετάδοσίς των προκάλεσαν καί προξενοῦν ἐσφαλμένες ἐντυπώσεις καί διαταραχές σέ ἐκκλησιαστικούς καί μή κύκλους. Καί ἐξηγοῦμαι:

1. Στήν τελευταία παράγραφο τοῦ Ἀνακοινωθέντος τῆς Ἱεραρχίας μας ἀναγράφεται ὅτι, μετά τόν ἐποικοδομητικό διάλογο καί τίς τοποθετήσεις πολλῶν Σεβ. Ἱεραρχῶν, «ἡ Ἱεραρχία ἀπεφάσισε ὅπως ἀποδεχθεῖ τήν ἀπόφασι τῆς παρελθούσης Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου καί τήν εἰσήγησι τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.Ἱερωνύμου, ἥτοι ἀναγνωρίζει «τό κανονικό δικαίωμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου γιά τήν παραχώρησι τοῦ Αὐτοκεφάλου, καθώς καί τό προνόμιο τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος νά χειρισθῇ περαιτέρω τό ζήτημα τῆς ἀναγνώρισεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας».

Κατόπιν τούτου εύλαβῶς έρωτῶ τήν Έπιτροπή Τύπου τῆς Ι.Σ.Ι. : πότε έρωτήθηκε τό Σεπτό Σῶμα τῆς Ίεραρχίας μας καί μέ ποιό τρόπο άπεφάσισε νά άποδεχθῇ τήν άπόφασι τῆς προηγουμένης Διαρκοῦς Ίερᾶς Συνόδου· (άναγνώσθηκε ἡ έν θέματι άπόφασις τῆς Δ.Ι.Σ. στά μέλη τῆς Σεπτῆς Ίεραρχίας; άπεφασίσθη ἡ άποδοχή της καί πῶς; δι' άνατάσεως τῆς χειρός; διά φανεράς ἤ μυστικῆς ψηφοφορίας;) καί τήν εἰσήγησι τοῦ Μακ. Άρχιεπισκόπου γιά τήν άναγνώρισι ὑπό τῆς Έλλαδικῆς μας Έκκλησίας τῆς Αὐτοκεφαλίας τῆς Όρθοδόξου Έκκλησίας τῆς άνεξαρτήτου Δημοκρατίας τῆς Οὐκρανίας; Έπιμένω στίς έρωτήσεις αὐτές, διότι ὁ Σεβ. Ναυπάκτου, ὁ άρχαιότερος τῆς Έπιτροπῆς Τύπου, στήν προμνημονευθεῖσα συνέντευξί του τήν ἴδια ἡμέρα (12-10-2019) δίνει μεγάλη βαρύτητα στήν άπόφασι αὐτή τῆς Δ.Ι.Σ., τόσην, ὥστε άπό αὐτήν, κατά κύριο λόγο, νά προοδοποιεῖται καί νά προλειαινεται ὁ δρόμος γιά τήν άποδοχή τῆς παραχωρηθείσης «Αὐτοκεφαλίας» τῆς Οὐκρανίας. **Γράφει σχετικά : «Συζήτησαν τό θέμα, πολλές φορές ἡ προλαβοῦσα Διαρκῆς Σύνοδος, άσχολήθηκε μέ τό θέμα καί τό συζήτησε : Έπομένως τό συζητήσαμε διεξοδικῶς καί καταλήξαμε έμεῖς ὡς Ίεραρχία νά άποδεχθοῦμε τήν άπόφασι τῆς Διαρκοῦς Ίερᾶς Συνόδου, δηλαδή τό δικαίωμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου νά δίνει τό Αὐτοκέφαλο καί τό προνόμιο τοῦ Άρχιεπισκόπου νά χειρίζεται περαιτέρω τό θέμα... Έμεῖς άναγνωρίσαμε τό δικαίωμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου νά χορηγεῖ τό Αὐτοκέφαλο.**

Δημοσιογράφος : Άρα άναγνωρίσατε καί τήν 15η Έκκλησία... (σ.σ. τήν Οὐκρανική «Αὐτοκεφαλία»).

Μητρ. Ναυπάκτου : Αὐτό συνεπάγεται. Συνεπάγεται. Συνεπάγεται

Δημοσιογράφος : Δέν συνεπάγεται.

Μητρ. Ίερόθεος : Συνεπάγεται».

2. Έπειδή ἡμουνά Συνοδικό μέλος τῆς παρελθούσης Διαρκοῦς Ίερᾶς Συνόδου, καταθέτω έν έπιγνώσει τῶν εύθυνῶν μου ὅτι ναί μέν ἦτο κοινῶς άποδεκτό έν τῇ Ί. Συνόδῳ τό κανονικόν δικαίωμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου νά άποφαίνεται, προκειμένου νά παραχωρηθῇ ὑπό κανονικούς ὅρους μία νέα Αὐτοκεφαλία, αλλά ἡ έλαχιστότης μου έτόνιζε καί τήν προϋπόθεσιν νά δίδεται αὕτη ὑπό τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκ. Πατριάρχου εἰς χώρας τῆς κανονικῆς δικαιοδοσίας του ἢ έν ἄλλῃ περιπτώσει, κατόπιν αἰτήσεως τῆς ένδιαφερομένης Τοπικῆς Έκκλησίας, ὑποβαλλομένου τοῦ αἰτήματός της διά τῆς εἰς ἣν άνήκει Μητρός Έκκλησίας, κατά τά καθιερωμένα έκκλησιαστικά θέσμια.

Παρά ταῦτα, ὅμως, ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος Άρχιεπίσκοπος Αθηνῶν καί πάσης

Ἑλλάδος καί ἄλλοι Συνοδικοί – Ἀδελφοί Ἀρχιερεῖς ἐπισημαίναμε ἐκάστοτε τήν ἰδιαιτερότητα καί τά ὀγκηρά καί δισεπίλυτα προβλήματα τοῦ Οὐκρανικοῦ «Αὐτοκεφάλου». Ὅλες οἱ Αὐτοκέφαλες κατά τόπους Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες δέν τό ἀναγνωρίζουν, ἐνῶ ἀποδέχονται καί ἀναγνωρίζουν ἅπασαι τήν ὑπό τόν Κανονικόν Μητροπολίτην Κιέβου καί πάσης Οὐκρανίας κ.Ὀνούφριον Κανονικήν Ἐκκλησίαν. Ὁ χαρακτηρισμός τοῦ Κανονικοῦ Μητροπολίτου Κιέβου καί πάσης Οὐκρανίας κ.Ὀνουφρίου ὡς μή Κανονικοῦ Ποιμενάρχου αὐτῆς ὑπό τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καί ἡ ἀπροϋπόθετος (ἄνευ δηλώσεως μετανοίας καί ἀποκηρύξεως τοῦ σχίσματος) ἀποκάθαρσις καί ἀποκατάστασις καθηρημένων, σχισματικῶν, ἀναθεματισμένων, ἀχειροτονήτων καί αὐτοχειροτονήτων κληρικῶν, –ὧν πρῶτος τυγχάνει ὁ νέος «Προκαθήμενος» κ.Ἐπιφάνιος, «χειροτονηθεῖς» ὑπό τοῦ καθηρημένου, ἀναθεματισθέντος καί σχισματικοῦ «Πατριάρχου Κιέβου» Φιλαρέτου.

Γιά τόν λόγο αὐτό θεωρεῖται ὡς ἀμφίσημος καί ἔχει διπλῆν ἀνάγνωσιν ἢ ἀπόφασιν τῆς προλαβούσης Δ.Ι.Σ., μέ τήν ὁποία ἀνεγνώρισε «τό κανονικόν δικαίωμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου γιά τήν παραχώρηση τοῦ Αὐτοκεφάλου» (ποίου Αὐτοκεφάλου; τοῦ ἐκάστοτε προκύπτοντος ἢ τοῦ Οὐκρανικοῦ;). Καί τό δεύτερο μέρος τῆς Συνοδικῆς αὐτῆς ἀποφάσεως : «...καθώς καί τό προνόμιον τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος νά χειρισθῇ περαιτέρω τό ζήτημα τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας» εἶναι «σημεῖον ἀντιλεγόμενον». Μέ τό προνόμιόν του αὐτό ὁ Μακ. Προκαθήμενος θά χειρισθῇ σοφῶς καί συνετῶς τό ἀνακῦψαν φλέγον κανονικό καί ἐκκλησιολογικό ζήτημα οὕτως, ὥστε νά ἐπιλυθῇ διά τῆς συναινετικῆς μετά τῶν λοιπῶν Μακ. Προκαθημένων ἱεροκανονικῆς ὁδοῦ ἢ θά προχωρήσῃ μόνος του εἰς τήν ἐπίλυσίν του; καί

3. Ἔρχομαι τώρα εἰς τήν ἀπόφασιν, τήν «ἱστορικήν ἀπόφασιν» τῆς Ἐκτάκτου Συγκλήσεως τῆς Ἱεραρχίας (12 Ὀκτωβρίου 2019), ὅπως τήν ἐχαρακτήρισε ὁ Παναγ. Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ.Βαρθολομαῖος.

Ὡς γνωστόν, ἐκτάκτως καί ἐσπευσμένως, μίαν ἡμέραν μετά τήν λήξιν τῶν Συνεδριῶν τῆς Τακτικῆς κατά μῆνα Ὀκτώβριον Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔλαβε χώραν ἡ Ἑκτακτη αὐτή Σύγκλησις τῆς Ἱεραρχίας μας.Μοναδικός εἰσηγητής ἦταν ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.Ἱερώνυμος μέ θέμα : «Αὐτοκεφαλία Ἐκκλησίας Οὐκρανίας».

Ὁ Μακαριώτατος, ἀφοῦ ἀναφέρθηκε στό ὅτι ἡ παρελθοῦσα Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας μας «ἡσυχολήθη ἐντατικῶς» μέ τό θέμα τῆς «Αὐτοκεφαλίας» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας καί ἐμνημόνευσε συγκεκριμένες Συνεδριάσεις Αὐτῆς γιά τό Οὐκρανικό ζήτημα, ἐνημέρωσε τό Σῶμα τῆς Ἱεραρχίας μας διά τό ὅτι ἡ Δ.Ι.Σ. ὅλο τό σχετικό ὑλικό τό παρέπεμψε στίς δύο Συνοδικές Ἐπιτροπές, τήν ἐπί τῶν Δογματικῶν καί Νομοκανονικῶν καί τήν ἐπί τῶν Διορθοδόξων καί

Διαχριστιανικῶν, ὥστε ἀπό κοινοῦ νά εἰσηγηθοῦν δεόντως πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον. Κοινὸ πόρισμα τῶν δύο αὐτῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν καί τό Εἰσηγητικὸ σημείωμα ὑπεβλήθησαν στὴν Ἀρχιεραρχία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου στίς 13 Αὐγούστου ἐ.ἔ. καί ἀνεγνώσθησαν κατὰ τὴν διάρκεια τῆς τελευταίας συνεδριάσεως τῆς παρελθούσης Δ.Ι.Σ. στίς 28 Αὐγούστου ἐ.ἔ.

Ὁ Μακαριώτατος στὴν Εἰσήγησί του ἐπικαλέσθηκε ἀπὸ τό κοινὸ πόρισμα τῶν δύο Ἐπιτροπῶν πέντε καίρια σημεῖα «ἐξ ἐπόψεως νομοκανονικῆς» περιέχοντα «βασικὲς θέσεις». Τό κοινόν πόρισμα κατέληγε ὡς ἑξῆς : «Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω θεωρήσαντες τό θέμα τῆς αὐτοκεφαλίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας ἐξ ἐπόψεως κανονικῆς, οὐ μὴν ἀλλὰ καί νομικῆς, εὐσεβάστως εἰσηγοῦμεθα ὅτι οὐδέν τό κωλῶν τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ αὐτοκεφάλου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας καί τὴν ἀπόλυτον ἐναρμόνισιν καί συμπόρευσιν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μετὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου».

Στὴ συνέχεια ὁ Μακαριώτατος, ἀφοῦ ἀνέγνωσε τὴν ἀναγραφεῖσα στό Δελτίον Τύπου τῆς 29ης Αὐγούστου ἐ.ἔ. ἀπόφασιν τῆς Δ.Ι.Σ. (στὴν ὁποία ἀναφερθήκαμε στό πρῶτο μέρος) καί ἀφοῦ ἔκαμε λόγο γιὰ τὴν ἀναγκαιότητα «τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ κανονικοῦ θεσμοῦ τῆς Αὐτοκεφαλίας ὑπὸ τῆς Α' Οἰκουμ. Συνόδου (325) εἰς ὅλας τὰς ρωμαϊκὰς ἐπαρχίας τοῦ ἑλληνορωμαϊκοῦ κόσμου» ἐχαρακτήρισε «ὡς ἰδιαιτέρως ἐπωφελῆ διὰ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τὴν Αὐτοκεφαλίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας, θά ἀποδειχθῇ δέ καί πολύτιμος διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν σχέσεων τῶν δύο ἀδελφῶν αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τῆς Μεγάλης Ρωσσίας καί τῆς Οὐκρανίας» καί κατέληξε : «Ὑπὸ τό πνεῦμα αὐτό, εἰσηγοῦμαι τὴν ἀναγνώρισιν ὑπὸ τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας Αὐτοκεφαλίας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς ἀνεξαρτήτου Δημοκρατίας τῆς Οὐκρανίας».

Μετὰ τὴν Εἰσήγησιν αὐτὴν τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου ἔλαβον τὸν λόγον 33 Σεβ. Σύεδροι. Προηγήθησαν οἱ δύο πολιοὶ καί πολυσέβαστοι Μητροπολῖται Καρυστίας κ.Σεραφεῖμ καί Ἡλείας κ.Γερμανός, οἱ ὁποῖοι ὠμίλησαν μέ πολλήν σοφίαν καί σύνεσιν ἐπὶ τοῦ φλέγοντος τούτου ζητήματος, ἀναγνωρίσαντες μὲν ὅτι ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἔχει τό κανονικὸ δικαίωμα τῆς χορηγήσεως ὑπὸ ὅρους τῆς Αὐτοκεφαλίας, ἀλλὰ καί ὅτι ἡ παροῦσα περίστασις εἶναι πολὺ κρίσιμος καί ἀπαιτεῖται μεγάλη περίσκεψις καί ἐμβριθὴς μελέτη καί ἐξέτασις, ἄνευ χρονικῆς πίεσεως, τοῦ ὅλου δυσχεροῦς αὐτοῦ ζητήματος.

Εἰς αὐτό τό «μῆκος κύματος» ἐκινήθησαν καί οἱ Σεβ. Μητροπολῖται: Καισαριανῆς Δανιήλ, Μεσογαίας Νικόλαος, Πειραιῶς Σεραφεῖμ (διεισδύσας ἐπιτυχῶς εἰς τὴν προβληματικὴν τοῦ ὅλου θέματος ἀπὸ κανονικῆς καί ἐκκλησιολογικῆς πλευρᾶς) καί ἡ ταπεινότης μου. Οἱ Σεβ. Μητροπολῖται Δρυϊνουπόλεως Ἀνδρέας καί Αἰτωλίας Κοσμᾶς δὲν ἔλαβον τὸν λόγον, ἀλλὰ συνετάχθησαν μέ τούς προλαλήσαντας Σεβ.

Ἀρχιερεῖς. Οἱ ἀπουσιάζοντες, ἀλλά τοποθετηθέντες γραπτῶς Σεβ. Μητροπολίται Νέας Σμύρνης Συμεών καί Κερκύρας Νεκτάριος προσεγγίζουν μέ τήν ἴδια εὐαισθησία καί προοπτική τό σοβαρόν αὐτό Οὐκρανικόν ζήτημα. Καί ὁ ἀπουσιάζων διά τοπικόν Ἱερατικόν Συνέδριον Σεβ. Μητροπολίτης Παροναξίας κ.Καλλίνικος, συμμεριζόμενος τάς θέσεις τῶν ὡς εἴρηται Σεβ. Μητροπολιτῶν, ἐζήτησε νά παράσχη τήν ἐξουσιοδότησίν του εἰς τήν ἐλαχιστότητά μου σέ περίπτωσι διεξαγωγῆς ψηφοφορίας, ἀλλά δέν ἐγένετο ἄρμοδίως δεκτό τό αἶτημά του.

Οἱ ὑπόλοιποι ἐκ τῶν ὁμιλησάντων 33 Σεβασμιώτατοι ἅγιοι Ἀδελφοί, συμμεριζόμενοι τήν ὑπέρ τῆς νέας Αὐτοκεφαλίας ἄποψιν καί ἐναρμονιζόμενοι πρός τήν Εἰσήγησιν τοῦ Μακ. Προέδρου ἔκαμαν τήν τοποθέτησίν των μέ τά ἰδικά του ἐπιχειρήματα ἕκαστος.

Δυστυχῶς, εἰς τήν δημοσιότητα ἐδόθη ἡ ἀναληθής εἴδησις καί ἡ πληροφορία ὅτι μόνο ἐπτά Μητροπολίται ἦσαν οἱ διαφωνοῦντες πρός τήν ἀναγνώρισιν τῆς νέας «Αὐτοκεφαλίας» καί ὅλοι οἱ ὑπόλοιποι ἐτάχθησαν ὑπέρ αὐτῆς. Μεγάλο λάθος αὐτό καί θέλω νά πιστεύω ὅτι δέν εἶχε σκοπιμότητα, ἀλλ' ἦτο ἐκ παραδρομῆς. Γιατί οἱ περισσότεροι ἐκ τῶν παρόντων δέν ἔλαβαν τόν λόγον, ἀλλ' αὐτοί ἐξ ὧν γνωρίζουμε δέν σημαίνει ὅτι εἶναι ὑποστηρικτές τῆς νέας «Αὐτοκεφαλίας». Καί τό ἄλλο μεγάλο λάθος εἶναι ὅτι διεδόθηκε ἀστραπιαῖα ὅτι ἐλήφθη ἀπόφασις ὑπέρ τῆς ἀναγνώρισεως τοῦ Οὐκρανικοῦ Αὐτοκεφάλου καί ἄρχισαν νά ἀποστέλλωνται συγχαρητήρια μηνύματα ἐκ προσώπων ὑψηλά ἱσταμένων.

Ἀφοῦ δέν ἐγένετο δεκτόν τό ἐπίμονο αἶτημα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καισαριανῆς κ.Δανιήλ, τό ὁποῖο «στεντορεῖα τῇ φωνῇ» καί μέ θαυμαστή παρρησία ὑπέβαλε, νά διεξαχθῇ δηλ. φανερά ψηφοφορία, ἐφ' ὅσον ἐπίμονα ἐζητεῖτο νά παρθῇ θετική ὑπέρ τοῦ Αὐτοκεφάλου ἀπόφασις, τέτοια ἀπόφασις δέν ἐλήφθη. Οἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται, ὡς γνωστόν, εἰς τόν ἐκκλησιαστικόν μας χῶρον μέ ψηφοφορία: εἴτε δι' ἀνατάσεως χειρός, εἴτε φανερά, εἴτε μυστική ἢ κατόπιν ἐρωτήσεως πρός ὅλους τοὺς συνέδρους.

Ἦμπορεῖ νά ὑπῆρξαν ἄρκετές φωνές ὑπέρ τῆς Αὐτοκεφαλίας, ἀλλά σημαντικός ἀριθμός ἦτο καί ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ὑπεστήριξαν τήν ἀντίθετη ἄποψιν, ἀλλά καί αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι σιωπῶντες συμπαρατάσσοντο μέ τοὺς δευτέρους.

Κατακλείων τίς δηλώσεις μου αὐτές, θέλω νά καταθέσω ἐπισήμως τίς προσωπικές μου θέσεις, τίς ὁποῖες ἀνέπτυξα ἐν τῇ ἐκτάκτῳ αὐτῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ τῆς ΙΣΙ διά τό σοβαρότατο αὐτό κανονικό καί ἐκκλησιολογικό Οὐκρανικό ζήτημα.

Ἀναφέρθηκα στό κοινόν πόρισμα τῶν δύο ἐν θέματι Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν καί παρετήρησα ὅτι ἀποφαίνονται μέν διά τό κανονικό δικαίωμα τῆς παραχωρήσεως Αὐτοκεφαλίας ὑπό τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, ἀλλά τό συγκεκριμένο

«Αὐτοκέφαλο» δέν τό προσεγγίζουν μέ τόλμη ἀπό νομοκανονικῆς πλευρᾶς. Ἔχουν στά χέρια τους τό Ἀρχιερατικό Γράμμα τοῦ Κανονικοῦ Μητροπολίτου Κιέβου καί πάσης Οὐκρανίας μέ τά πλεῖστα ὅσα κανονικά καί ἐκκλησιολογικά ἀτοπήματα καταμαρτυροῦνται εἰς βάρος τῶν δύο σχισματικῶν παρατάξεων τῆς Οὐκρανίας καί ἀβασανίστως τά ἀντιπαρέρχονται.

Ὑποστηρίζουν ὅτι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Κιέβου ἀποτελοῦσε πάντοτε κανονικό ἔδαφος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἀλλά παραθεωροῦν τήν ζῶσα παράδοσι τῆς ἀπό 300 περίπου χρόνων ἐξαρτήσεως τῆς Μητροπόλεως Κιέβου καί πάσης Οὐκρανίας ἀπό τό Πατριαρχεῖο Ρωσίας. Αὕτη ἄλλωστε ἡ πραγματικότητα ἀπεικονίζεται σέ ὅλα τά Δίπτυχα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μέχρι καί τό ἐφετεινό.

Παραβλέπουν, ἴσως, τό γεγονός ὅτι ὁ νῦν Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ.Βαρθολομαῖος διά Πατριαρχικῶν Γραμμάτων (1992 καί 1997) ἀναγνωρίζει τήν κανονικήν δικαιοδοσίαν τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας ἐπὶ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κιέβου καί τόν σεβασμόν τῶν ἐπιβληθεισῶν κανονικῶν ποινῶν εἰς τούς νῦν ἀποκαθαρθέντας καί ἀποκατασταθέντας καθηρημένους καί σχισματικούς κληρικούς. Καί ἀκόμη δέν λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν των τήν κανονικήν ἀρχήν ὅτι ἡ ἔκκλητος δέν ἀπευθύνεται εἰς ἄλλον Πατριάρχη, ἀκόμη καί εἰς τόν Οἰκουμενικόν, ὅταν ἄλλη Πατριαρχική Σύνοδος ἐπέβαλε τάς κανονικάς ποινάς, εἰ μή μόνον εἰς Οἰκουμενικήν Σύνοδον.

Θά μοῦ ἐπιτραπῇ νά καταλήξω μέ τήν ἔνθερμη ταπεινή ἔκκλησί μου πρὸς τόν Παναγιώτατο Οἰκουμενικό Πατριάρχη μας κ.Βαρθολομαῖο καί τόν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπό μας κ.Ἱερώνυμο νά μή ἐπισπεύσουν καί συμπιέσουν τά πράγματα εἰς τήν ἐνεστῶσαν κρίσιμον κατάστασιν, προβαίνοντες εἰς Ἀρχιερατικά Συλλεΐτουργα μετὰ τοῦ ὡς εἴρηται «προκαθημένου» τῆς νέας «Αὐτοκεφαλίας», πρὶν διευθετηθῇ πανορθόδοξως τό πολύπλοκο αὐτό ἀκόμα καί ἐκρηκτικό κανονικό καί ἐκκλησιολογικό ζήτημα.